

اخبار

حیدو هدایتی

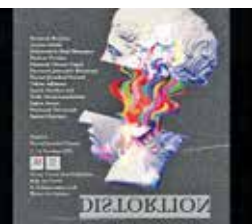
لیان و بُمرانی در

فستیوال «کاون» قشم

سه گروه و خواننده پرمخاطب این روزهای موسیقی ایران به عنوان اولین اسامی حاضر در فستیوال موسیقی و هنر «کاون» در قشم معرفی شدند.

«حیدو هدایتی»، «لیان» و «بُمرانی» به عنوان سه گروه سرشناس این روزهای موسیقی ایران قرار است از تاریخ ۲۵ مهر تا ۲ آبان در فستیوال صحنه پروند. ساکان اشکوری، امیر صارمی، سون سول، گروه موسیقی و هنر «کاون» در قشم روی دریا دلان، گروه شنگار، گروه نخیل خوزستان و... در دیگر گروه‌های پرمخاطبی هستند که قرار است در این فستیوال به اجرای برنامه بپردازند. فستیوال موسیقی و هنر «کاون» در قشم از تاریخ ۲۰ مهر با اجرای گروه‌های محلی و کویک آغاز خواهد شد و از ۲۵ مهر کنسرت‌های بزرگ ۱۰۰۰ نفره در فضای باز برنامه‌ریزی شده است. تور ساره‌شناسی، ورکشاپ صنایع دستی، ورکشاپ خوراکی‌ها و غذاهای اصیل جنوب و تفریحات و کمپینگ با محوریت فرهنگ جزیره قشم، بازارچه دائمی صنایع دستی و خوراکی، تورهای طبیعت‌گردی، ورزش‌های آبی، تجلیل از چهره‌های فرهنگی و هنری جنوب ایران و... از دیگر بخش‌های جانبی فستیوال موسیقی و هنر است.

«حمید خوسروبیگی» مدیر برگزاری فستیوال موسیقی و هنر «کاون» در جزیره قشم است و «محمد آزاد» نیز به عنوان دبیر معرفی شده که از ۲۰ مهر تا ۲۲ برگزار می‌شود. جدول کامل اجراها به همراه اطلاعات بلیت‌فروشی این فستیوال در روزهای آینده منتشر خواهد شد. / **برنا**

آثار ۱۳ هنرمند تجسمی

در هلند

به نمایش درمی‌آید

آثار ۱۳ هنرمند ایرانی در نمایشگاهی آنلاین با عنوان «اعوجاج» در هلند به نمایش گذاشته می‌شود. نمایشگاه گروهی هنرهای تجسمی و صنایع دستی «اعوجاج» با شرکت ۱۳ هنرمند ایرانی، روز سه‌شنبه ۱۵ مهر به صورت آنلاین در کشور هلند به نمایش گذاشته می‌شود. در بیانیه‌ی هنری رویداد آمده است: «ما تحت توهم پایدار یک جهان واحد و یکنی فعالیت می‌کنیم. با این حال، لحظه‌ای که هنرمندی با مترتال خواه رنگ، سبک، کد، یا فیلم دیگری‌می‌شود، آن توهم دهم می‌شوند. «اعوجاج» نمایشگاهی است که به این حقیقت عمیق اختصاص یافته که انجام کار هنری، اساساً، عملی برای تحریف واقعیت به منظور خلق شما را دعوت می‌کند تا به درون این جهان‌های خلق‌شده قدم بگذارید و قدرت‌انگیزه خلاق را بشناسید: قدرتی که تنها بر واقعیت اظهار نظر نمی‌کند، بلکه آن را به طور فعال و ناگزیر، هم برای هنرمند و هم برای تمام کسانی که با اثرش درگیر می‌شوند، دگرگون می‌سازد.» هنرمندان شرکت‌کننده در این رویداد، فاطمه برجیان، آرزو صالحی، صمد کاویانی، محبوبه حاجی شمسایی، فرینار فراسیان، کلاوتری، فرزاد جمشیدداناایی، تابان افخمی، سیدابوالفضل عدل، ندا قهرمان خانی، زهرا عامری و فرزانه پرورش هستند.

/ روابط عمومی

برگزار شده است و در هرکدام از این سه دوره، سه اثر متفاوت و البته جذاب به عنوان فیلم‌های برگزیده انتخاب شدند، فیلم‌هایی که هرکدام حال و هوای خاص خود را دارند و نشان می‌دهند که این رویداد صرفاً به یک نوع سینما اهمیت نمی‌دهد و هر فیلمی، با هر ژانری در صورت داشتن استانداردهای فنی و محتوایی، در این جشنواره مورد تقدیر قرار می‌گیرد.

«پسران دریا» فیلمی به کارگردانی افشین هاشمی و حسین قاسمی جامی، اولین اثری است که در قرن جدید جایزه بهترین فیلم جشنواره کودک و نوجوان را به دست آورد؛ فیلم برگزیده دوره سی‌وچهارم اثری با حضور درخشان بازیگران کمتر شناخته شده است که البته بازیگرانی مثل مونا فرجاد و افشین هاشمی آنها را همراهی می‌کردند. این درام اجتماعی پس از حضور در جشنواره اصفهان، در رویدادهای معتبری مثل جشنواره شانگهای چین و جشنواره سینه‌کبد هلند نیز به نمایش درآمد. یکی از خاص‌ترین تولیدات سینمای ایران در دوره سی‌ونهم جشنواره، عنوان بهترین فیلم را به دست آورد، فیلم «ملکه الیشون» ساخته ابراهیم نورآور محمد. دلیل خاص بودن این فیلم هم در تیتراژ پایانی این فیلم مشخص است، جایی که تقریباً تمامی عناوین گروه تولید (به‌جز بازیگران!) یک نام تکراری دارد، ابراهیم نورآور محمد. این فیلمساز ۹ سال برای ساخت این پروژه که یک فیلم فانتزی است تلاش کرد و خودش تمامی کارها را برعهده گرفت، از کارگردانی و نوشتن فیلمنامه بگیرد تا طراحی صحنه و لباس، گریم، فیلمبرداری، صدابرداری، تدوین و همه کارهایی که یک فیلم سینمایی لازم دارد! اینکه او یک تنه این فیلم را جلو برده باعث شد پروژه تولیدش نزدیک به یک دهه زمان ببرد و بازیگران فیلم همزمان با آن بزرگ‌تر شوند! در آخرین دوره برگزار شده از جشنواره نیز در سال ۱۴۰۳ فیلم «باغ گیانوش» به کارگردانی رضا کتاشورز حداد، به عنوان اثر برگزیده انتخاب شد، فیلمی خوش ساخت که اتفاقاً در جشنواره فجر سال قبل حضور داشت و توانست سیمرغ بلورین بهترین دستاورد فنی و هنری را به دست آورد. این فیلم با بازی بازیگرانی همچون شهرام حقیقت‌دوست، عباس جمشیدی‌فر، علیرضا آرا، مجید پتگی و البته همراهی بازیگران نوجوان با موسیقی خوب بامداد افشار، به یکی از کارهای ماندگار و تأثیر به اندازۀ آرا، مجید پتگی و نوجوانان تبدیل شد.

بهترین فیلم، جوایز بهترین کارگردانی و بهترین بازیگری را نیز به دست آورد تا جزو معدود آثار حاضر در تاریخ این رویداد باشد که سه جایزه اصلی آن را به دست می‌آورد. سال ۹۴ و در خلال برگزاری دوره بیست‌وهشتم جشنواره فیلم سینمایی «قول» به کارگردانی محمدعلی طالبی به عنوان اثر برگزیده انتخاب شد، اتفاقی که باعث شد این فیلمساز به تنها کارگردانی تبدیل شود که در سه دهه هفتاد، هشتاد و نود، حداقل یک اثر برگزیده در جشنواره فیلم‌های کودکان و نوجوانان داشته. در دوره بیست‌ونهم جشنواره فیلم «پیتوکچی» عامو سردار و رئیس‌سلی» ساخته رضا صافی جایزه بهترین اثر را به دست آورد و در دوره پس از آن، یعنی دوره سی‌ام که در سال ۹۶ برگزار شد، دو فیلم «دزد و پری ۲» به کارگردانی حسین قناعت و «اسکی بار» ساخته فریدون نجفی مشترکاً به عنوان بهترین فیلم دست پیدا کردند. در دوره سی‌ویکم نیز بار دیگر دو فیلم برگزیده انتخاب شدند، اولی «پاستارونی» اثری از سهیل پاشان داد، فیلمی به کارگردانی حمیدرضا قطبی. در دوره سی‌وسوم جشنواره که البته همه چیز زیر سایه بیماری همه‌گیر کرونا برگزار شد (حتی پوستر جشنواره نیز از این مسأله الهام گرفته بود) فیلم سینمایی «چه گرگ‌های دره سبب» ساخته فریدون نجفی جایزه بهترین اثر را از آن خود کرد.

قرن جدید و حال‌وهوایی جدیدتر

در چهار سال گذشته که ما وارد قرن جدید شدیم، سه دوره از جشنواره فیلم‌های کودکان و نوجوانان

کرد. رسول صدرعاملی که با فیلم «دیشب پایتو دیدم آید» در این اثر حضور داشت. در دوره بیست‌ویکم جشنواره که سال ۸۶ برگزار شد، دو فیلم عنوان بهترین اثر را به خود اختصاص دادند، یکی «چه‌های ابدی» اثری از پوران درخشنده که اولین کارگردان زنی بود که فیلمش در این جشنواره جایزه بهترین فیلم را به دست آورد و دیگری «نصف مال من، نصف مال تو» ساخته وحید نیکخواه آزاد که از فیلم‌های کم‌دی محبوب در اواسط دهه هشتاد بود. در دوره بیست‌ودوم جشنواره نیز فیلم «جعبه موسیقی» به کارگردانی فرزاد مؤتمن پروانه زرین بهترین فیلم را دشت کرد و در دوره بعدی، این جایزه به فیلم «کودک و فرشته» ساخته مسعود نقاش‌زاده رسید. در آخرین دوره برگزار شده در دهه هشتاد نیز فیلم «نخودی» ساخته جلال قاسمی به عنوان اثر برگزیده جشنواره انتخاب شد.

دهه نود؛ دوران تازه نفس‌ها
همان‌طور که سینمای دهنه در کشور ما در دهه ۹۰ در حال پوست‌اندازی بود، در سینمای کودک و نوجوان نیز این مسأله کاملاً به چشم می‌آمد. در کنار فیلمسازان بزرگی که هزارگهی آنها نیز کارهایی با حال و هوای کودکان و نوجوانان می‌ساختند، نام‌های جدیدی هم در این حوزه ظاهر شدند، جوانانی که برای ورود به عرصه فیلمسازی، دنیای جذاب بچه‌ها را انتخاب می‌کردند و از دریچه دوربین خود به این دنیا می‌پرداختند.

در اولین دوره برگزار شده در دهه ۹۰، که دوره بیست و پنجم جشنواره بود، فیلم سینمایی «سلام بر فرشتگان» به کارگردانی فرزاد اژدری به عنوان اثر برگزیده انتخاب شد. در دوره بعد از آن نیز این جایزه به نادره ترکمانی برای ساخت «گرداله و عمه غولی» رسید. اما در دوره بیست‌وهفتم جشنواره یکی از فیلم‌های مهم اکران شده در این رویداد جایزه بهترین اثر را به دست آورد. فیلم «تنهایی تنها» به کارگردانی احسان عبدی‌پور که جدا از این جشنواره در اکران عمومی و رویدادهای دیگر مثل جشن منتقدان نیز با اقبال مواجه شد. این فیلم در دوره بیست‌وهفتم جشنواره کودک خوش درخشید و جدا از جایزه

دگرگونی‌های دنیای مدرن و نیروهای اهریمنی توازن برقرار کند. علاوه بر آن، بازی قابل‌تحسین دیگر، نیوزیلندی، پیش‌تر با سریال «مأمور شب» در نتفلیکس شناخته شد و حالا بازی درخشان او در نقش «کاتاهومانو»، یک پیشرفت بزرگ محسوب می‌شود. او در نقش ملکه و یکی از همسران «کاهاهمه‌ها اول»، احساسات و عمق شخصیتی قابل توجهی به نمایش گذاشته و کاراکتری را جان بخشیده که باید میان پیشگویی، سنت،

دوره جشنواره باز هم دو فیلم به عنوان برگزیده انتخاب شدند. یکی «رنگ خدا» به کارگردانی مجید مجیدی که دومین جایزه مجیدی در این دهه بود و از جمله فیلم‌های تأثیرگذار سینمای ایران و دیگری «کودک و سرباز» رضا میرکریمی. در آخرین دوره دهه هفتاد هم در سال ۷۹ فیلم سینمایی «زمانی برای مستی اسب‌ها» ساخته بهمن قبادی جایزه بهترین فیلم را دریافت کرد.

دهه هشتاد؛ نام‌های جدید در مسیر جدید
جشنواره فیلم‌های کودکان و نوجوانان در سومین دهه از فعالیتش، فضای متفاوتی را با دهه‌های قبل تجربه می‌کرد. پس از دهه شصت که بزرگ‌ترین ویژگی آن استقلال از جشنواره فجر بود، این رویداد در دهه هفتاد با همراهی بزرگان سینمای ایران به یک رویداد ملی و بین‌المللی ملی نیز بخش شد و جزو کارهای ماندگار هم هر ساله تعداد زیادی از چهره‌های داخلی و خارجی در آن شرکت می‌کردند.

در بخش سینمای ایران این جشنواره هم بخش بین‌الملل داوری می‌شد، دو فیلم به عنوان اثر برگزیده انتخاب شدند. یکی «چکمه» به کارگردانی محمدعلی طالبی و دیگری «شرم» ساخته مرحوم کیومرث پوراحمد. در نهمین دوره جشنواره فیلم «مریم و میتیل» به کارگردانی مرحوم فتحعلی اویسی برگزیده شد، فیلمی که در همان سال دیپلم افتخار بهترین فیلمنامه را نیز برای اویسی و جعفر والی به ارمغان آورد.

فیلم برگزیده دوره دهم جشنواره، یکی از دوست‌داشتنی‌ترین آثار تاریخ سینمای ایران یعنی «کلاه قرمزی و پسرخاله» بود؛ اثری به کارگردانی ایرج طهماسب که در زمان اکرانش هم رکوردهای بی‌نظیری از خود به یادگار گذاشت. البته در آن سال فیلم «تیک تاک» محمدعلی طالبی نیز به عنوان برگزیده انتخاب شد. در دوره یازدهم جشنواره «شاخ گاو» ساخته کیانوش عیاری به عنوان بهترین فیلم انتخاب شد و دوره پس از آن نیز دو فیلم «کیسه برنج» از محمدعلی طالبی و «دهر» ساخته مجید مجیدی جازز این عنوان شدند. جایزه بهترین فیلم در آخرین دوره آن در دهه شصت بود، جایزه ساخته فرهاد مهران‌فر رسید. سال ۷۸ و در خلال برگزاری چهاردهمین

سفر جادویی اثری از ابوالحسن داوودی که متولیدین دهه‌های ۵۰ و ۶۰ حتماً این فیلم را به خاطر دارند.

دهه هفتاد؛ دوران دانه‌درشت‌ها
در این دهه تعداد زیادی از فیلمسازان مطرح کشورمان با حضور در جشنواره بخش جنبی از جشنواره فیلم فجر بود و پس از جدا شدن به مرور به هویتی مستقل رسید. در راه رسیدن به این هویت ردپای بسیاری از بزرگان سینمای ایران قابل مشاهده است، کسانی که با ستاره‌های فیلم‌هایشان کودکان و نوجوانان بودند یا آثاری که می‌ساختند مضمینی مرتبط با نسل کودک و نوجوان آن روزها داشت. این ریل‌گذاری از اواسط دهه شصت تا امروز باعث شده که ما نام‌های ریزودرشت زیادی را در بین حاضران در جشنواره کودک و نوجوان و البته برگزیدگان آن ببینیم. با میروزی بر آثار برگزیده این رویداد در ادوار گذشته نکات قابل توجه زیادی به چشم می‌خورد؛ از اتفاقاتی که فقط در چند دوره محدود افتاده، تا دوره‌ای که هیچ اثری برگزیده جشنواره رقابتی نبود. در این گزارش، ۲۴ دوره گذشته این جشنواره و فیلم‌های برگزیده هر دوره را مرور کرده‌ایم.

دهه شصت؛ نیمه اول، غیرقابلی!

جشنواره فیلم‌های کودکان و نوجوانان در ابتدای راه‌اندازی، رویدادی جنبی در کنار فیلم فجر بود. این رویداد اگرچه همزمان با فجر و از سال ۶۱ کارش را آغاز کرد، اما تا زمان مستقل شدن زیر سایه جشنواره فجر قرار داشت. به همین دلیل هم دوره‌های اولیه آن که رقابتی نبود، برگزیده‌ای مخصوص خود نداشت. در سه دوره اول که هیچ بخشی برگزیده نمی‌شد اما از دوران چهارم و پنجم به بعد شرایط کمی تغییر کرد. در دوره چهارم، جایزه بهترین فیلم به «ماهی» ساخته کامیوزا پرتوی رسید. در دوره پنجم فیلم «تنهایی و گلوخ» به کارگردانی اسماعیل براری به عنوان بهترین فیلم انتخاب شد و در ششمین دوره این رویداد که آخرین دوره آن در دهه شصت بود، جایزه بهترین فیلم به یکی از آثار خاطره‌انگیز سینمای کودک و نوجوان اهدا شد، فیلم

گروه فرهنگی: جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان، سینمای کودک و نوجوان ایران، مسیر زیادی را طی کرد که یک جشنواره تخصصی و ثابت داشته باشد و در این مسیر پستی و بلندی‌های زیادی را پشت سر گذاشت. در دوره‌های ابتدایی که به عنوان یک بخش جنبی از جشنواره فیلم فجر بود و پس از جدا شدن به مرور به هویتی مستقل رسید. در راه رسیدن به این هویت ردپای بسیاری از بزرگان سینمای ایران قابل مشاهده است، کسانی که با ستاره‌های فیلم‌هایشان کودکان و نوجوانان بودند یا آثاری که می‌ساختند مضمینی مرتبط با نسل کودک و نوجوان آن روزها داشت. این ریل‌گذاری از اواسط دهه شصت تا امروز باعث شده که ما نام‌های ریزودرشت زیادی را در بین حاضران در جشنواره کودک و نوجوان و البته برگزیدگان آن ببینیم. با میروزی بر آثار برگزیده این رویداد در ادوار گذشته نکات قابل توجه زیادی به چشم می‌خورد؛ از اتفاقاتی که فقط در چند دوره محدود افتاده، تا دوره‌ای که هیچ اثری برگزیده جشنواره رقابتی نبود. در این گزارش، ۲۴ دوره گذشته این جشنواره و فیلم‌های برگزیده هر دوره را مرور کرده‌ایم.

دهه شصت؛ نیمه اول، غیرقابلی!
جشنواره فیلم‌های کودکان و نوجوانان در ابتدای راه‌اندازی، رویدادی جنبی در کنار فیلم فجر بود. این رویداد اگرچه همزمان با فجر و از سال ۶۱ کارش را آغاز کرد، اما تا زمان مستقل شدن زیر سایه جشنواره فجر قرار داشت. به همین دلیل هم دوره‌های اولیه آن که رقابتی نبود، برگزیده‌ای مخصوص خود نداشت. در سه دوره اول که هیچ بخشی برگزیده نمی‌شد اما از دوران چهارم و پنجم به بعد شرایط کمی تغییر کرد. در دوره چهارم، جایزه بهترین فیلم به «ماهی» ساخته کامیوزا پرتوی رسید. در دوره پنجم فیلم «تنهایی و گلوخ» به کارگردانی اسماعیل براری به عنوان بهترین فیلم انتخاب شد و در ششمین دوره این رویداد که آخرین دوره آن در دهه شصت بود، جایزه بهترین فیلم به یکی از آثار خاطره‌انگیز سینمای کودک و نوجوان اهدا شد، فیلم

مینی سریال «فرمانده جنگ» جیسون موموآ و نمایش فرهنگ غنی بومیان هاوایی

داستان‌هایی که سال‌ها منتظر شنیده شدن بودند...

پس از ده سال تلاش، «جیسون موموآ» و «توماس پالاسیت»، پروژه عاشقانه و درپینه خود را با سریالی دینی «فرمانده جنگ» به ثمر رسانده‌اند. این درام شبکه اپل داستان اتحاد و استعمار هاوایی در اواخر قرن هجدهم را از نگاه بومیان روایت می‌کند. بی‌تردید این اثر یکی از جاه‌طلبانه‌ترین سریال‌های سال‌های اخیر است، چراکه موضوعی حساس را دستمایه قرار داده و در عین حال موفق شده اکشن و اطلاعات تاریخی را به شکل متوازنی در کنار هم قرار دهد؛ کاری که به سادگی ممکن نیست. در این میان اهمیت این سریال، فراتر از سرگرمی است زیرا فرصتی به بومیان هاوایی می‌دهد تا تاریخ خود را بازنویس کنند و داستان ملت‌شان را به مخاطبان جهانی عرضه کنند. البته حفظ اصالت فرهنگی، مسئولیت بزرگی برای «موموآ» و گروه سازندگان بود که آنها با استفاده از مشاوران فرهنگی در تمام بخش‌های

تولید به این هدف دست یافته‌اند. در این راستا، حتی گنجاندن دیالوگ‌هایی به زبان هاوایی نیز لحظه‌ای مهم و فرهنگی بود؛ زبانی که پس از ممنوع شدن آموزش آن در مدارس هاوایی (سال ۱۸۹۶) تقریباً به ناپودی کشیده شد، اما اکنون میلیون‌ها نفر می‌توانند این زبان را در مرکز توجه یکی از بزرگ‌ترین سریال‌های سال ۲۰۲۵ بشنوند.

فراتر از تأثیر فرهنگی، «فرمانده جنگ»، سریالی فوق‌العاده سرگرم‌کننده است که از بازی‌های درخشان بازیگران خود

بهره می‌برد. شاید این ادعا جسورانه باشد، اما این سریال نقطه اوج کارنامه لوسیان بیوکنن است؛ این بازیگر نیوزیلندی، پیش‌تر با سریال «مأمور شب» در نتفلیکس شناخته شد و حالا بازی درخشان او در نقش «کاتاهومانو»، یک پیشرفت بزرگ محسوب می‌شود. او در نقش ملکه و یکی از همسران «کاهاهمه‌ها اول»، احساسات و عمق شخصیتی قابل توجهی به نمایش گذاشته و کاراکتری را جان بخشیده که باید میان پیشگویی، سنت،

فراتر از تأثیر فرهنگی، «فرمانده جنگ»، سریالی فوق‌العاده سرگرم‌کننده است که از بازی‌های درخشان بازیگران خود بهره می‌برد

سریال، خود جزایر پولینزی باشد؛ با نهمای وسیع و خیره‌کننده که به درام حالتی باشکوه و ماورایی می‌بخشد؛ به گونه‌ای که حتی نبردهای خونین و خشونت‌بار هم نمی‌توانند مانع شوند که این سریال به تبلیغی برای سفر به این جزایر شگفت‌انگیز تبدیل شود، چرا که «فرمانده جنگ» با دیدگاهی سرشار از بیرونی باشکوهی که از گوست‌و آب‌ها، آسمانی پرستاره به نمایش درمی‌آیند، این سریال را به یکی از زیباترین آثار تصویری دهه اخیر تبدیل کرده‌اند. نورپردازی نیز فوق‌العاده است؛ درختان سبز و بوته‌ها زیر نور خورشید می‌درخشند و دوربین، آنها را با نوری آسمانی ثبت می‌کند. در دورانی که فیلم و تلویزیون هر سال از نظر بصری بی‌روح‌تر می‌شوند، «فرمانده جنگ» در میان پروژه‌های بی‌رنگ و لعاب، برجسته و متمایز است.

از سویی دیگر، به نظر می‌رسد «فرمانده جنگ»، الهام زیادی از «اریاب حلقه‌ها» گرفته است و درست مانند داستان‌های تالکین، زمانی بیشترین درخشش را دارد که به جنبه‌های اسرارآمیز و فانتزی تکیه می‌کند و باورهای دنیای کهن بومیان را بی‌نقص ایفا کرد. اجرای او تعدادی خشن و تهدیدآمیز به سریال افزوده و این کاراکتر را به شخصیتی شبیه یک ضدقهرمان مارول تبدیل کرده است؛ کسی که انگار تهدیدی همیشگی برای قهرمانان و سبک زندگی‌شان است. در این میان، شاید بزرگ‌ترین «کاراکتر»

منبع: thewrap.com / rogerebert.com